

პატივება კატეგორიებისამებრ ყოფილიყო. მხლა სურთ კვალად ითხოვონ, რომ სახელმწიფო რჩევის აზრი აღსრულდეს და შეუძლებელ მოვალეთ პრიკაზისა უმეტესი შეღავათი მიეცეს ნახევარის პატივებზედ, რადგან პრიკაზის ანგარიშების არე-დარევის გამო ეს ნახევარი ვალის პატივება ხშირად პატივებად არ ჩაითვლება.

მამოჩენილი მემუსიკე და კომპოზიტორი რუბინშტეინი სექტემბრისათვის ჩვენს ქვეყანაში მოსვლას აპირებს.

ჩვენი გაზეთის 150 №-ში დაბეჭდილი იყო, რომ ჯ—ძე ახლად დაარსებულის «მშობის» თავმჯდომარის შეურაცხყოფის მიყენებისათვის სადაც გაგზავნეს და დედამ არ იცის სად იმყოფება, რომ წერილიც არის მიანიც მისწეროს ხოლმეო. ამ ამბის შესახებ გვწერენ რომ ჯ—ძე იელისის 16-ს გაუგზავნიათ მკატრინოგრადის დისციპლინალურ ბატალიონში და რადგან ფეხი ისე სტკივა თურმე რომ მორჩენა საეჭვოა ფეხით გაგზავნის მაგიერად, რკინის გზით და ტროიკით სიარული გადუწყვეტიათ.

თბილისის საზოგადო ბიბლიოთეკის დირექტორი აცხადებს, რომ დეპუტატების თანხმად ბიბლიოთეკა დაიკრება იელისის 15-დამ აგვისტოს 15 მდის.

ამ დღეებში პეტერბურგში მივლიან რამდენსამე ახალ-გაზდა იაპონიელს, რომელნიც ევროპაში სამეცნიერო განზრახვით მოგზაურობენ. მარი ამათგანი ძველსაშია აპირებს თურმე მოსვლას.

მუთაისილამ გვწერენ, რომ კვირას, იელისის 14-ს, ნაშუალამევე იქ დიდი ცეცხლი გაჩენილა მიხაილოვის ქუჩაზედ და მიხაილოვის ქუჩილამ ბაზ

მოაგონდა და იმიტომ დაეკითხა ამ რიგად წყლის მზიდებს?!. სამწუხაროა რომ თან სასაცილოც არ იყოს ასეთი გაუჭრელ-გაუზომელი კითხვის მიცემა. ეს გარემოება, როგორც რიგი და წესი მოითხოვს, გააზვიანდა კორმა და, სანამ დაკვეთებით არ გავიგებდით ყოველივეს, აქედამაც და იქილამაც გესმოდათ, რომ ებრაელებმა 25-ის, თხუთმეტის, წლის კაცი აწვალესო...

როდესაც ქუთაისელ ებრაელებზე ლაპარაკობ, —არ შეგიძლიან გვერდი აუხვიო ებრაელების უბანს და ნაღვლიანად არ წარმოხტყვა: —რა მშვენიერი, ყოვლის მხრით მოხდენილი ადგილი უჭირავთ ამ ებრაელებს ჩვენს ქალაქშიო! ბარემე მცხოვრებმა, ვინც ჩვენს ქალაქის ვითარება არ იცის, იქნება შურის ძიებად ჩამოგვართვას ჩვენ ეს... მბრაველი-კი ადამიანი არ არისო; ალბად მეცადინეობა არ დაუკლია მას, რომ ასეთი ალაგი დაუტყრია მუთაისშიო; რატომ ძირისტიანენი არ ეცადენით და არ დაიჭი-

რის ქუჩაზედაც გადასულა. დამწვარა რეა ორ-სართულიანი ქვის მალაზიები. შერობანი დაზღვეული ყოფილან. დამწვარ ღუქებში დაწყობილი საქონელი კი არ ყოფილა დაზღვეული ერთის ვაჭრის საქონლის გარდა, რომელსაც სულ მცირე საქონელი დიდ ფასად ჰქონია დაზღვეული და ეჭვიც ამ ვაჭარზედა აქეთ აღებული.

შორაპნის მაზრის სოფ. წვეილამ გვწერენ, რომ იქ ამ თვის 12-ს დაწყებული იარმუკობა, ბლომა ხალხი დასწრობია და ვაჭრობაც კარგი ყოფილა. მხოლოდ ბევრი ქურდობა მომხდარა; განსაკუთრებით უფრო ეკლესიაში, წირვის დროს, ბევრისათვის ამოუცლიათ ჯიბილამ ფული.

ახალ ქალაქის მაზრილამ გვწერენ, რომ ქრისტიანობის აღმადგინებელს საზოგადოებას სოფ. ძილდის სკოლა თბილისის გუბერნიის დირექტორისთვის გადაუცია, მაგრამ იმ სკოლის მასწავლებელს ბ-ნს ბ—ძეს კი სკოლის ბევრი ნივთები სადაც წავლია და არავის არ აბარებს. ძარგი იქნება, რომ დირექტორს მოსთხოვოს ბ—ძეს სკოლის ნივთები და თუ არ აღმოაჩინა აზღვევინოსო.

გასეთს „გაგაკას“ ატყობინებენ, რომ თბილისას ეპარქიის საქალებს სასწავლებელმა ამ წელს 24 სტიპენდია დანიშნულა საქართველოს ეგზარქოსად ყოფილის მადლ-ყოფად უსამღვდელოების მოსკოვის მიტროპოლიტის იოანისის შეწირული ფულით, რომლის სარგებლითაც აღიზღებან მოსწავლე ქალები.

ამას წინადა თბილისში დაიჭირეს ვიღაც გლახა ბაშვილი (იგივე ჩუბიშვილი), რომლის მოქმედების აღწერაც გარეს რომანს შეადგენდა. რაჭველი ჩუბიშვილი ამ რამდენიმე წლის წინადა ქალაქში ჩურდობდა. რამდენიმე ქურდობის შემდეგ იგი დაიჭირეს და შვიდმა პოლიციელმა მერე გასყოფილების გამომ-

რეთ აღრევე ეს უბანიო. მაგრამ საქმე ეგ კი არ არის. მინ ამბობს... რაკი სახელმწიფოს შეუგუებია ეს ხალხი—მას სრული უფლება აქვს იცხოვროს, სადაც ნებავეს. საქმე ის არის, როგორ სცხოვრობს ეს ხალხი! სიბინძურე, აუტანელი სიბინძურე მთელს უბანში. მუთაისის სიფაქიზით არც ერთს უბანში არ შეუძლიან იამაყოს, მაგრამ რაც უნდა მივარდნილის უბნილამ გადახვიდეთ ებრაელების უბანში—სულ სხვა სუნენება, აუტანელი სუნენება და მზამავს თქვენს ყნოსვას... რა დროსაც გნებავთ ჩაიარეთ, —თვალ-წინ ერთი და იგივე სურათი წარმოგიდგებათ: ქუჩა და ამის კიდებზე თხრილები სიმყარლით მოფენილია; რიონის ნაპირას ებრაელების დედაკაცები რეცხვენ ისეთ თეთრეულს, ან უკედ რომ ესთქვათ შავეულს, რომლის მარტო შეხედვა გულს აგირევეს ადამიანს; მთელს უბანში, დიდი საქმეა, თუ ხუთ ექვსს ფეხის-ადგილს იპოვით. რით უნდა ეშველოს ამ გარე-

მიხედვით წაიყვანეს. გამერაში მას შვიდი გაცი გარემო შემოეცა. მაგრამ დრო იმავეა, გადასტა ფანჯრიდამ და გაიჭრა. შემდეგ რვა თვის მოგზაურობისა გაგასიაში, ჩუბიშვილი კვლავ ჩამოვიდა თბილისში, მაგრამ ისევ მალე დაიჭირეს და პოლიციის მესუთე ნაწილში მიიყვანეს: აქედამაც მალე გაიჭრა იგი. ჩუბიშვილი მალე ისევ დაიჭირეს და ციხეში გაგზავნეს, სადაც იმყოფებოდა ამ წლის თებერვლას 11-დე. ამ დღეს ჩუბიშვილი სხვა ტუსალებთან ერთად გამოიყვანეს გარედ სამუშაოდ, რის შედეგიც ის იყო, რომ იგი კვლავ გაიჭრა. დაიწყო მოგზაურობა გაგასიაში. როდესაც ქალაქში ჩამოვიდა, ქეიფს მიჰყო სელი. პოლიციის მესუთე ნაწილის პრისტავის თანაშემწემ სკიომნობა ამ თვის ცამეტს ჩუბიშვილი კიდევ დაიჭირა და ციხეში გაგზავნა („გაგაკას“).

დაბა ოქმინის მცხოვრებთ (ტუ-ახსე და ფოთის შუა) სთხოვეს რუსეთის საზოგადოების ნაოსნობის და ვაჭრობის დირექტორს, რომ მათს დაბა ოქმინში საზოგადოების საცენტო გასწავს. ამბობენ ეს თხოვნა შეწყნარებული იქნება. („გაგაკას“).

იმავე გაზეთის სწერენ, რომ გაგასიის რკინის გზის სტანციებსა ფანის და ბუფთობანის შორის, ივლისის 7-ს გზის ახლო უბანით მიმედ დაჭრილი გზის ყარაული მისიელ გელიშვალი. დაჭრილმა არ იცის თუ ვინ დასჭრა იგი და ან რა მიზეზით. საცდავს თუცა მამინვე უწამლეს, მაგრამ მხელი მოსარჩენი ვა არისო.

დროების, კორესპონდენცია

ს. მეჯინი, ივლისის 13 ს. ავღანელებს საამურს სურათს აღარ წარმოადგენს წრეულს მეჯინი, კვლავ ამ დროს ისმოდა ხოლმე ამ სოფლის კალოებზედ მხიარული «ორიველა» და სალამოთი სამუშაოდგან

მოვბას? მბრავლების აყრა ამ უბნილამ სწორედ რომ ძნელი საქმეა. ეს ახალი ამბავი არ არის: ებრაელების გადასახლებაზე ამ უბნილამ შორი-ცოვის დროსაც, იქნება აღრეც, ჰუიქრობდენ. როდესაც შორი-ცოვი ჩამოსულიყო მუთაისში და ებრაელების უბანი დაეთვალიერებინა, —ქა-ლი, კაცი, ბავშვი ებრაელები ფეხქვეშ გაჰგებოდენ და ვედრიდენ თურმე, თუ ამ უბანს მოგვაშორეთ, სად-მე სხვაგან, შორს გადაგვყარეთ, თორემ მუთაისში სხვა ალაგას არ დავბინავდებით ჩვენაო. შორი-ცოვის შემდეგ ხუთჯერ გაიზარდა მიანიც ეს უბანი და დღეს ძნელი არის ამათ აყრაზე ლაპარაკი. დიდი ხუთჯერ გაიზარდა და ხუთჯერაც იმატა სიბინძურემ.

აბეჯითებით შემოძლიან ესთქვა, რომ იმ მსწავლულს, რომელმაც აღმოაჩინა რუსის ქალაქის ფულზე მანე «მიკროსკოპიული ორგანიზმი», მიკრობებო, საიდანაც ქუთაისელი ებრაელის მანათიანი ჩავარდნა ხელ-

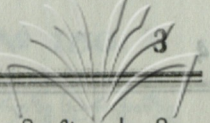
მომავალი ხალხის სხვა და-სხვა ნი-რი სიმღერა... მასთან ბუნებასაც სიცხოველე ეტყობოდა. სულ სხვა-ენლა: ხანგრძლივს გვალვას ყველაზე დაუსევამს თავის ბეჭედი და მიწდორ-შიაც ყველაფერს ყვითელი, მომწვარი ფერი აძევს. ეს ნიშნები ცხადად აჩვენებენ, რომ წრეულს ს. მეჯინში, როგორც საზოგადოდ ქანეთში და ძიზიყში, კარგი მოსავალი არ არის.

მართლაც, ეს წელიწადი დარჩება იმ წელიწადთა რიცხვში, რომელნიც დიდს ვაგებას და სიმწუხარეს მიაყენებენ ხოლმე მცხოვრებლებს და დიდ-ხანს არ აღმოიფხვრებიან ხალხის ხსოვნიდგან. ამ ზამთრის უთოველობამ ხელი შეუწყო თავგებს, რომელთაც დიდი ზიანი მიაყენეს დათესილს ყანებს. რაც თავგებს გადარჩათ, ვერ გადაურჩა გაზაფხულზედ უწყვილობას და დიდს სიციხეს, რომელმაც სრულიად ამოსწვა ყანები, საცა კი ცოტა მიანიც მოიპოვებოდა. ზოგიერთმა თუ მომკო წრეულს ყანები, თორემ უმეტესმა ნაწილმა გასთიბა და ხელით გაგლიჯა; ესეც ბზის გულისათვის და არა იმისთვის, ვითომც რაიმე გამოსავალი ჰქონოდა. რადგანაც შემოდგომის მოსავალმა ასე უსარგებლოდ ჩაიარა, ხალხს იმედი ჰქონდა, გაზაფხულის მოსავალი მიანიც კარგი მოგვიდა და არა გვიმავსრაო. მაგრამ, საუბედუროდ, არც გაზაფხულის მოსავალს დააყარა ხერი დიდ ხნობის უწყვილობამ. სიმინდი უმეტეს ნაწილად ეხლავ გამჟვარია სიციხისაგან, თუმცა ერთი არ მიინის სიმალეც არა აქვს; ჩალათაც აღარ გა-მოდგება. ეს კილვე არაფერი; უბედურობა ის არის, რომ საქონლისათვის საქმელი არ არის; არამც თუ ზამთრისათვის დარჩეთ რამე, ეხლაც ხერიანად ვერა ძლებიან. ის მიწდრე-ბი, სადაც წინად ურიცხვი სათივეები იდგა, ეხლა მზისაგან გადამწვარან და მათზედ იქდენი ბალახი არ არის,

თა. მსწავლული ამბობდა: სიბინძურისაგან იბუღებენ ქალაქისა და სხვა ფულზედაც მანებელი, თვალ-მიუწვდენელი მწერები, რომელნიც სხვა-და-სხვა გადამდებ ავად-მყოფობის გავრცელებას ძალიან უწყობენ ხელსაო. მბრავლის მანათიანები ავადმყოფობას არ ვიცი და ისრე-კი ძალიან უწყობენ ხელს ჩვენებურ თავდაზნაურობას და თქვენი რისხვა მომცეს, თუ ამ უკანასკნელებმა დიდი, ძაალი-ან დიდი ტუტუცი არ დაარქვან იმ მსწავლულს.

მსეთს წერიმან, თვალ-მიუწვდენელ კორს ბაიბურშიაც არ იგდებს ჩვენი ხალხი, მსხვილის კირისა ემინიან მას და ეს მსხვილი კირიც მოედვა საქონელს ჯერ-ჯერობით მაცემი. მუთაისში ამ ყმად იშვიათად შემოჰყავთ ხარ-კამფი. ძაცის კირი ჯერ არ გაჩენილა, მაგრამ შეძლებულები «დაჩებადა» გავიდენ მახლობელს სოფლებში.

მართი გვარისანი მოზლილი სახლი გუშინასწინაც დაიწვა. აზღვეულიც

რომ საქონელია პირი მოჰკიდოს... ასეთივე მოუსალოება არის ძახეთის უმეტესს ნაწილში და უარესი-ძიზიყში. თუ რა დღე ადგა ამ უკანასკნელს, მკითხველი მიხვდება შემდეგის მაგალითიდან, რომელიც შემთხვევით არ არის ჩვენგან აღებული: ძიზიყის ერთს სოფელში, სახელად ჯუგანში, გლახს ც-მეილს ასი დღის ნახნავედგან ერთი ურემი ძნა არ გამოუტანია...

შეველია, ეს ეთი გვალვა თავის ძალას გამოიჩინოს, და რაიმე ავადმყოფობა გამოჩნდება; მაინც უიმისოდაც არა ჰზოგავს იგი კახელებს. ციებ-ციხელება ეხლავ არის გაჩენილი...

რუსეთი

ბოლოს დროს ისე გახშირდა რუსეთში ცეცხლი და იმოღვრა ქონება ჰხდება აღის მსხვერპლი, რომ ყველა გაზეთებმა ამ საგანს მიაკეთეს თავიანთ ყურადღება და ყველანი თავ-თავიანთ რჩევას იძლევიან. შესანიშნავია უფრო შეხედულობა გაზეთის «ნოვოსტია» სა, რომელიც საუკეთესოდ ჰხადის დაარსებას იპისთანა საქველ მოქმედო საზოგადოებისას, რომელსაც საგნად ჰქონდეს ვადამწვართა დახმარება და ცეცხლ-შეუხებელ მასალის გავრცელება შენობებისათვის.

სახელმწიფო ქონებათა სამინისტრომ მალე უნდა განიხილოს წესი ბაჟის აღებისა ნავთზედ და მისს ნაწარმოებებზედ.

მოსკოვის პროფესორებს განუზრახავთ «რუსეთის აღმოსავლეთის საზოგადოების» შედგენა აღმოსავლეთის გასაცნობად და პეტერბურგის პროფესორებიც მიუწვევიანთ. წესდება ამ საზოგადოებისა მზად არის თურმე კიდევ.

იყო, როგორც რიგი და კანონი მოითხოვს და საწყალს, დაზარალებულს მებატონეს პ. მ.—ს ზღვევის უფულოც ერგება, რასაკვირველია. აბა, ვინ რას ემართლება. თუმცა უმსგავსი ქორები-კი დადის, რომ ისაო, ღმერთო, ასეო, ისეო... ეჰ, აღარც კი მახსოვს კარგად—რას ლაპარაკობდენ... არ დავიჯერებ სწორედ:—ვინ სულელი ამისთანა სიციხეში კიდევ იმოღვრა ცეცხლს განგებ გააჩაღებდა! იმასაც კი ამბობენ, რომაო იმ საზოგადოების აგენტად, რომელშიაც ეს სახლი იყო დაზღვეული, ამ სახლის პატრონის სიძეო... მერე? მერე რა იყო!? სირცხვილია სწორედ ჩვენთვის, რომ ამ გვარს ქორებს ვაგრცელებთ... «შველა წახდა»...

დასასრულს მოგიხსნებოთ ერთს... უკაცრავად მინდოდა მეთქვა სასაცილო ამბავს მოგიხსნებოთ-მეთქი, მაგრამ იქნება ზოგს გაცინებას ნაცვლად კმუნებარება მოჰგვაროს ამ ამბავმა და ამიტომ ყველამ თავისებურად გაზომოს:

ძლიერს სიციხეებს რუსეთში, რასაკვირველია, თან მოჰყოლია დიდძალი წყალის აორთქლება და ამიტომ მარილის წარმოება გაადვილებულა. ამ მიზეზით მარილის ფასმა ძალიან უნდა დაიწიოს.

ინგლისელებმა დაიპყრეს ქველბორტის კუნძულზედ, პორეის ახლო, ჰამილტონის ნავთ-სადგური, რომელზედაც ამას წინაღ ერთი ალიაქოთი იყო ატეხილი გაზეთებში და იქიდან ჩინეთამდე ტელეგრაფის მავთული გააბეს ზღვის ქვეშ. ამის შესახებ გაზეთი «რუსკია მედიკოსტი» ამბობს:

«არ ვიცით, როგორ შევხვდავს ამ საქმეს ჩვენი მთავრობა, მაგრამ კმაყოფილი კი არ უნდა დარჩეს იგი. სხვა რა უნდა დავარქვათ, თუ არ მუქარა, ინგლისელებისაგან დაქვრას ჩვენი ქვეყნების გვერდით ორი-ათასი კვამლით დასახლებულ კუნძულისას», პორეის ახლო, რომელიც ჩვენს მგზობლად მდებარებს და რომლის ბედსაც ჩვენ გულ-გრილად ვერ მოვეპყრობით.»

ყუხუხეთი

ჰერათიდან სწვრენ სპარსულ გაზეთს «შარსს»: რამდენიმე დღის წინაღ, აქაურმა დიდებულებმა, შლეიმმა და ვაქრებმა გაუგზავნეს დეპუტაცია ჰერათის გუბერნატორს და სთხოვეს ეშუამდგომლა ემირთან, რუსების თავ-დასხმის შიშის გამო, თავისი რეზიდენცია ჰერათში ვადმოეტანა და ამით ხალხი დაემშვიდებინა. ბუბერნატორმა მიუგო, რომ თქვენის თხოვნის შესრულება ყოვლად შეუძლებელია, რადგან ჰერათს გარდა არიან სხვა ქალაქები: მაიმენე, სარაული, ბალხი, რომელთაც აგრეთვე უნდა ეშინოდეთ რუსების თავ-დასხმისა და აგრე რომ იყოს, შიშის მუდამ ერთი

როგორც მოგვხსენებთ, ბატონო ჩემო, პარიჟში ამ ჟამად რამდენიმე ქართველი ახალ-გაზდა სწავლობს. მათს ამ ახალ-გაზდათაგანს შემდეგი წერილი მოუწერია მეთაისში ერთის სწავლა-მიღებულის ქალისათვის.

მეორეთსა დაა...!

როგორც იცი, აქ «პარიზში», ამ ქვეყნიურს ქალაქში შეგროვილი ვართ ზუთიოდე ქართველი ყმაწვილები, უმაღლესი სწავლის მისაღებად. ჩვენ განვიზრახეთ ერთი კარგი საქმე და ამ საქმის სისრულეში მოყვანა ერთის მხრით შენზედაც არის დამოკიდებული. აი, ეს საქმეც. ღღეს ჩვენ ხელთაა შესანიშნავი სახელმძღვანელო წიგნები, რომელსაც საჭიროებს ჩვენი ქვეყანა. ბევრი წიგნების შეძენა კიდევ გვეკრიან. ჩვენ ვესურს ქართულად ვთარგმნოთ ეს სახელმძღვანელონი და ვაჩუქოთ ჩვენს სკოლებს. მაგრამ კარგი მასალა გვაკლია: ფული გვაკლია ჯერ იმისთვის რომ შევიძინოთ სხვა-

ქალაქიდან მეორეში ვადასვლა დასჭირდებოდა. მაინც თქვენ არაფრის შიში არ უნდა გქონდეთო, დაუმატა გუბერნატორმა, რადგან ჰერათის გასაღები—ზულფიგარი ავლანის ხელშიაო.—რას ვარგებს, რომ ვასაღები ჯიბეში გეღოს?—უპასუხა დეპუტაციის უფროსმა. რად უნდათ ჰერათელებს ზულფიგარი, როდესაც ადვილია სხვაგნით მოუარონ მას. რუსებს ადვილად შეუძლიანთ სპარსეთის მიწაზე მოუხვიონ და უფრო ადრე მოვიდნენ ჰერათში, ვიდრე ზულფიგარზე ვადმოსვლით.—ჩვენ მაგაზედაც ვიფიქრეთ—უთხრა გუბერნატორმა—და ამიტომ ჩვენი გარნიზონი აქ ერთი-ოთხად ვავადლიერეთ. მართლაც რომ ჰერათში მუდამ მოდიან ჯარები სამხრეთიდან და მალე მისი გარნიზონის რიცხვი 15000-მდე ავა, რომლის 3000 კაცი სდგას ჩუსანში, პატარა ქალაქში, ავლანისა და სპარსეთის სამზღვარზე.

«როდესაც მიუბ-ხანი დაატუსაღეს, ჰერათშიაც ბევრი დაიჭირეს მისნი მომხრენი და ციხეში ჩასხეს. უკანასკნელებს ბრალდებოდათ ცნობების ვაგზანა გენერალის კომაროვისათვის. ჰერათელებს იმისი ეშინიანთ, რომ თუ რუსები ჰერათზე წამოვიდნენ, ყველა მომხრეები მიუბ-ხანისა აჯანყდებიან და მტერს ქალაქის კარებს გაუღებენო.»

მართი ნემეცური გაზეთი სწვრს, რომ ლორდი სალისბიური ცდილობს სრულის კავშირით შეეკრას ხვანთქარს. ამ კავშირის მიზეზად ასახელებენ ეგვიპტეს და სულდანი შიშვლიანობის დამყარებას, მაგრამ ეს მხოლოდ საბაბია და აზრი სრულიად სხვა აქვს ინგლისის კაბინეტსაო.

ამ დღებში ვაცნობთ მკითხველს, თუ რა შთაბეჭდილება იქონია «Pall-Mall-gazette»-ის ცნობებმა ინგლისში გავრცელებულ გარყენილობაზედ

და-სხვა ფრანგული წიგნები და შემდეგ რომ ხან-გამოშვებით ვაბეჭდვიანთ ისინი. აბა, დაგვიტრიალდი შენებურად ჩვენებურ შეძლებულ თავდაზნაურებ შორის და შეგვიგროვე ფული. რაც უფრო ბევრი იქნება, არ ვაწყენს.

ქსი მოიძუდე...

ანეიქნას სოფელში მიუვა ეს ბარათი. წაკითხავს თუ არა, იმ წამსვე გაექანება ერთის შეძლებულის თავადლისაყენ.

— ბიძია, ჩემო ბიძია, აი, რა წერილი მომივიდა...საგან! და კნეიქნა ვადუბუბუბულებს ბარათს.

— ჰო, მერე რაიო!..

— ვა ბეჩა, ბიძია! რაეა რაიო? მერე გვიგონე:—დატრიალდი ჩვენებურ თავდაზნაურებ შორის და შეგვიგროვე ფული...

— ესე იგი?..

— მსე იგი—შენ უნდა მომცე ერთი ოციოდე თუმანი!

მისმა წერილებმა ისე შეიძლება მივლი საზოგადოების ყურადღებამდე, ამერიკის გაზეთებმა 100,000 სიტყვის ტელეგრამა შეუკვეთეს თავიანთ კორესპონდენტებს, ოლონდ გაზეთის წერილები დაწერილებით ვადმოგვეცითო

ამავე საგანზედ დაინიშნა კომისია, რომელშიაც ინგლისის უმაღლესმა პირებმა მიიღეს მონაწილეობა. რედაქტორმა სხენებული გაზეთისამ სამი საათი ილაპარაკა კომისიის წინაშე და შემდეგ სთხოვა კომისიის მწვერთ წაჰყოლოდნ და თავიანთ თვლით დარწმუნებულნიყენნ რომ მისის გაზეთის ნაამბობი სრული სიმართლეა. მას ვაჰყვა მხოლოდ საიდუმლო კომისიის მწვერი. იგინი მივიდნ ორს დედა-კატანს, რომელთაც თოთხმეტი წლის მშვენიერი ქალი უჯდათ გვერდით და ის იყო მიეყინათ 60 წლის ბებრისათვის. ლოკუმენტები როგორც ამ ქალისა, ისე ბებრის წერილები ამ დედა-კაცებთან ვადეცა კომისიას დასამტკიცებლად.

საზოგადოების აზრი და სიტყვა ბეჭდით წარმოთქმული ისე ძლიერია ინგლისში, რომ იქ გაზეთებისაგან ყურადღება-მიქცეული ბოროტ-მოქმედება არ შეიძლება დაუსჯელი, ან ვაუსწორებელი დარჩეს: შარშან ამ ქვეყანაში დიდი ალიაქოთი ასტყდა მუშა-ხალხის სადგურების შესახებ, რომელთა უწმინდურება კალმით არ აღიწერება, და აი ამ აყალ-მაყალის ნაყოფი იყო, რომ პარლამენტმა ამ დღებში მეორე კითხვით მიიღო ახალი პროექტი სწორედ ამ სადგურების შესახებ. პროექტი ნებას აძლევს მთავრობისაგან დანიშნულ პირებს ამისთანა სადგურების სინჯისას და მოთხოვნისას, რომ იგინი ჰიგინის წესისამებრ იყენენ შენახულნი. ამას გარდა მთავრობა ფულით და ადგილით ხელს ვაუმართავს იმ საზოგადოებათა, რომელ-

— არა ღმერთმანი! რეიზა?
— ბეჩა ქე არ იწერება: ქართული სახელმძღვანელოები უნდა ვამოესცეთო.

— რაეა გეტყვი, იცი შენ! მე, ბიძია, საბოგო კბილი კაი ხანია მევიცვალე. შოუთვალე იმას შენ, იქ რომ წასულა, ცხრა მთას ვადაღმა, ფულს ვაუგზავნი, მარა მე სახელმძღვანელო, მახელმძღვანელო—ესენი არ ვიცი.—მისწერე, რომე ვამომიგზავნოს კაი კაი ფრანკო-სული მწვეარ-მეძებრები და ერთი ბაზიერობის წიგნი ვადამითარგნოს კარგად; დამიღვას ამის ხელ-წერილი და ფულიც მიიღოს... ბეიგონე... წადი, ბიძია, და ასე მისწერე...

ანეიქნას ისე ვაუტება გული ამ ერთმა პასუხმა, რომ სხვას ველარცკი მიმართა და მეორე დღესვე ყოველივე მისწერა «პარიზელს».

